

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu za rok 2020

Inspekcja Handlowa jest wyspecjalizowanym organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa.

Inspekcja działa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706).

Działalność Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wytyczały ustalone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie Plany kontroli Inspekcji Handlowej na rok 2020 w podziale na kwartalne plany pracy.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wraz z Delegaturami w Legnicy, Jeleniej Górze i Wałbrzychu przeprowadzał kontrole następujących zagadnień:

- legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu i usług,
- spełniania wymagań zasadniczych lub innych wymagań określonych w dyrektywach nowego podejścia,
- spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa produktów,
- jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (w I półroczu 2020 r.)
- w zakresie innych produktów nieżywnościowych i usług,
- jakości paliw.

Wśród zagadnień objętych kontrolą w 2020 r. znalazły się:

1. Kontrola produktów:

- Kontrola spełniania przez wyroby wymagań lub stwarzania przez wyroby zagrożenia w rozumieniu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz kontrola wyrobów w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności:

W toku kontroli zastosowanie mają następujące przepisy:

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30),
2. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm.),
3. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 155 ze zm.).

Do zadań Inspekcji Handlowej należy, m.in. kontrola pod kątem spełniania przez wyroby wymagań lub stwarzania przez nie zagrożeń, dla których mają zastosowanie rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93, tj. dotyczące zabawek, prostych zbiorników ciśnieniowych, sprzętu elektrycznego oraz urządzeń ciśnieniowych i zespołów urządzeń ciśnieniowych. Ustawa o systemach oceny zgodności zapewnia spójność polskich przepisów z systemem europejskim. Wdraża łącznie 13 unijnych dyrektyw sektorowych i obejmuje takie grupy produktów, jak np. sprzęt elektroniczny czy fajerwerki. Zakres kontroli obejmuje zarówno zgodność wyrobów, jak i wykonywanie przez podmioty gospodarcze obowiązków określonych w ustawie, w szczególności tych, których niedopełnienie jest sankcjonowane karą pieniężną przewidzianą w ustawie. Celem kontroli jest sprawdzenie i ocena, czy wprowadzone do obrotu wyroby spełniają wymagania określone w przepisach poszczególnych rozporządzeń wykonawczych oraz czy wypełniane są przez podmioty gospodarcze obowiązki określone w ustawie w zakresie, w jakim dotyczą: wyrobów, deklaracji zgodności, oznakowania znakiem CE, innym oznakowaniem (jeżeli jest wymagane), informacji identyfikujących wyroby, informacji identyfikujących producenta i importera, dołączonych do wyrobów instrukcji, informacji, w tym dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, w szczególności ostrzeżeń oraz wymaganych etykiet, ewidencji skarg dotyczących wyrobów.

Do kontroli spełniania przez wyroby wymagań zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań zastosowanie mają rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie nadal obowiązujących przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o systemie oceny zgodności i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93, w odniesieniu do 11 grup produktów, m.in. maszyn czy środków ochrony indywidualnej. Celem kontroli jest, m.in. sprawdzenie i ocena, czy wprowadzone do obrotu np. maszyny - elektronarzędzia lub środki ochrony indywidualnej oferowane konsumentom, spełniają wymagania określone w rozporządzeniach Ministra Gospodarki, w zakresie w jakim dotyczą wyrobów, dołączania instrukcji użytkowania w języku polskim, posiadania przez wyroby ważnych certyfikatów oceny typu WE, wystawiania deklaracji zgodności WE.

Działania kontrolne obejmujące wyżej wymienione dwa reżimy prawne w roku ubiegłym prowadzono na terenie całego województwa dolnośląskiego.

W 2020 r. w oparciu o programy kontroli opracowane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie realizowano następujące tematy kontrolne:

1. Kontrola zabawek (zabawki wydające dźwięk, hulajnogi, rowerki, aktywizujące – namioty, domki, piłki jo-jo i zabawki rozszerzające się pod wpływem wody, kostiumy i maski).
2. Kontrola listew przepięciowych (LVD).
3. Kontrola sprzętu elektrycznego do pielęgnacji paznokci (lampy UV, frezerki do paznokci).
4. Kontrola maszyn - elektrycznych urządzeń transportu osobistego, bez rowerów elektrycznych (hulajnogi elektryczne, deskorolki elektryczne – hoverboards, motocykle).
5. Kontrola środków asekuracyjnych (liny, uprząże, karabińczyki).
6. Kontrola maszyn (elektryczne urządzenia transportu osobistego).
7. Kontrola sprzętu elektrycznego (ładowarki, zasilacze).

Efektem przeprowadzonych kontroli było stwierdzenie różnych nieprawidłowości, tj.:

- niespełnianie istotnych wymagań lub stwarzanie zagrożeń przez wyroby,

- niezgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami,
- nieprawidłowego oznakowania CE lub jego braku,
- nieprawidłowo sporządzonej deklaracji zgodności lub jej braku,
- innych – brak wymaganych informacji, ostrzeżeń itp.

Przepisy ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wprowadziły system kar administracyjnych za wprowadzanie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie. Do tej pory w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełniał wymagań, zastosowanie miały sankcje karne. O naruszeniu powiadamiane były organy ścigania, które prowadziły postępowanie karne, następnie o wysokości grzywny decydował sąd powszechny. W przypadku stwierdzenia wyrobów, które nie spełniają wymagań niepowodujących poważnego zagrożenia, czyli mających niewielki wpływ na bezpieczeństwo użytkownika, których wyeliminowanie jest stosunkowo łatwe, np. poprzez uzupełnienie oznakowania, ostrzeżeń itp., wojewódzki inspektor kieruje do wprowadzającego do obrotu lub do pierwszego dystrybutora na terenie Polski wniosek o usunięcie niezgodności lub wycofanie z obrotu oraz przedstawienie dowodów podjętych działań, na zasadzie dobrowolności. Jeśli przedsiębiorca nie podejmie działań dobrowolnych w wyznaczonym terminie i nie usunie niezgodności, wówczas wojewódzki inspektor przekazuje akta kontroli do organu nadzoru w celu wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności. O każdym przypadku popełnienia przestępstwa określonego w przepisach ustawy wojewódzki inspektor, który przeprowadził kontrolę ma obowiązek zawiadomić właściwy organ ścigania.

Na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zamiast sankcji karnych nakładane są przez Prezesa UOKiK kary administracyjne, m.in. za wprowadzenie wyrobu niespełniającego wymagań, bez przeprowadzenia procedury oceny zgodności, brak oznakowania wyrobu (przykładowo brak podania danych kontaktowych producenta) i odpowiednich dokumentów (w zależności od wymagań może to być, np. instrukcja obsługi lub montażu w języku polskim). Maksymalny wymiar kary wynosi 100 tys. zł. Przedsiębiorca, który udowodni, że skutecznie wyeliminował niezgodności lub zagrożenia, będzie mógł uniknąć kary. Każdy producent, importer, dystrybutor, który stwierdzi, że udostępnił na rynku produkt stwarzający zagrożenie, powinien niezwłocznie informować o podjętych działaniach naprawczych właściwe organy nadzoru rynku. Zgodnie z nową ustawą, na przedsiębiorcę, który wprowadził do obrotu wyrób spełniający wymagania, ale stwarzający

zagrożenie, nie będzie nakładana kara pieniężna. Powinien on jednak przedstawić dowody potwierdzające usunięcie zagrożenia: wycofanie z obrotu, zniszczenie lub odzyskanie od użytkowników albo powiadomienie o stwarzanym zagrożeniu. Jeśli tego nie zrobi, organ nadzoru rynku może nakazać takie działania.

Aby ułatwić konsumentom i przedsiębiorcom wyszukiwanie informacji związanych z bezpieczeństwem produktów i ich zgodnością z przepisami, Prezes UOKiK prowadzi publicznie dostępny rejestr, do którego wprowadza dane na temat wyrobów niespełniających wymagań lub stwarzających zagrożenie dla konsumentów wraz ze wskazaniem przedsiębiorców odpowiedzialnych za ich wprowadzenie na rynek.

- Kontrola wyrobów pod kątem spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa:

W 2020 r. Inspekcja Handlowa, realizując założenia strategii polityki konsumenckiej, swoje działania skoncentrowała także na prowadzeniu kontroli w zakresie spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 2003r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz.222). Monitoring rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów prowadzony był, wzorem lat ubiegłych, głównie w oparciu o analizę wyników wcześniejszych kontroli zrealizowanych przez Inspekcję Handlową. Planowe kontrole objęły w głównej mierze obszary, w których stwierdzono najwięcej nieprawidłowości, w szczególności mających bezpośredni wpływ na zdrowie lub życie konsumentów oraz sektory kontrolowane w odległych okresach czasu. Istotnym kryterium brany pod uwagę była również masowość użytkowania oraz popularność wśród nabywców poszczególnych produktów, jak również adresatów, np. duże grupy kupujących lub konsumenci wrażliwi (np. dzieci lub osoby starsze). Ich efektem było eliminowanie z obrotu tych produktów, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Ponadto kontrolą z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów objęte zostały wyroby wymienione w systemie RAPEX (System Szybkiego Ostrzegania – Rapid Alert System) oraz unijnego systemu informacyjno – komunikacyjnego dla celów nadzoru rynku - ICSMS (Polski punkt kontaktowy zrzesza 10 organów nadzoru rynku oraz UOKiK) oraz zgłoszeń pochodzących od konsumentów, przedsiębiorców i z innych źródeł. W ubiegłym roku kontrolowano następujące zagadnienia:

1. Kontrola mebli do spania dla dzieci (łóżeczka i kołyski o max. długości wew. 900mm, łóżka chowane, piętrowe, wysokie).
2. Kontrola hulajnóg sportowych.
3. Kontrola rowerów dla starszych dzieci, młodzieży i dorosłych) miejskich, trekkingowych, górskich, wyścigowych).
4. Kontrola wózków dziecięcych (głębokie i spacerowe).
5. Kontrola czujników czadu.

Oceniając bezpieczeństwo produktów uwzględniono:

- cechy produktu, w tym jego skład, opakowanie, instrukcje montażu i uruchomienia, a także biorąc pod uwagę rodzaj produktu – instrukcje instalacji i konserwacji,
- oddziaływanie na inne produkty, jeżeli można w sposób uzasadniony przewidzieć, że będzie on używany łącznie z innymi produktami,
- wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania i postępowania z produktem zużytym oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu,
- kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze.

2. Kontrole jakości paliw płynnych i gazu oraz paliw stałych:

Realizując całoroczny plan kontroli Inspekcji Handlowej na 2020 r., zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, jako Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, kontynuowano kontrole w oparciu o ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 133). Program kontroli jakości paliw dotyczył kontroli: jakości paliw ciekłych, takich jak benzyny silnikowe RON 95 i RON 98 oraz oleju napędowego, jakości biopaliw ciekłych, w tym powszechnie dostępnych tj. estrów stanowiących samoistne paliwo oleju napędowego z zawartością 20 % estrów, benzyn silnikowych zawierających od 70 % do 85 % bioetanolu oraz biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranych flotach pojazdów (nie są ogólnie dostępne), biopaliw ciekłych wytwarzanych przez rolników na własny użytek, jakości gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), innych paliw

odnawialnych, innych niż biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1155 ze zm.), zawartości siarki w lekkim oleju opałowym; oznakowania dystrybutorów do biopaliw ciekłych u właścicieli i użytkowników wybranych flot, a także oznakowania zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone do wybranych flot pojazdów; obowiązku sprawdzania, na zlecenie zarządzającego, czy nastąpiły zmiany danych zawartych w zgłoszeniu dotyczącym zamiaru stosowania biopaliw ciekłych w wybranych flotach pojazdów; obowiązku zamieszczania w miejscu ogólnodostępnym na stacji paliwowej lub zakładowej czytelnych informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych; obowiązku wprowadzania benzyn silnikowych o zawartości tlenu – wynoszącej 2,7% masy oraz bioetanolu – wynoszącej do 5,0% objętościowo lub eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego – wynoszącej do 15,0% na stacjach na których wprowadzane są do obrotu benzyny silnikowe zawierające od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego; oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego; oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do paliw ciekłych zawierających dodatki metaliczne.

W dniu 12 września 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018r., poz. 1654), która objęła swym zakresem kontrolę jakości paliw stałych w Polsce. W dniu 4 listopada 2018 r. weszły w życie ponadto trzy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r.: w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych oraz w sprawie metod badania jakości paliw stałych (odpowiednio: Dz. U. z 2018r., poz. 1890, 1891, 1893). Zgodnie w ww. zmianami Inspekcja Handlowa prowadziła kontrole jakości paliw stałych u przedsiębiorców dokonujących obrotu paliwami stałymi, w toku których były pobierane i badane próbki produktów w akredytowanych laboratoriach, z którymi umowy zostały podpisane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Od 5 listopada 2018 r. Inspekcja Handlowa posiada uprawnienia do sprawdzania u przedsiębiorców wprowadzających paliwa stałe, czy przekazują oni konsumentom świadectwa jakości paliw stałych, o których mowa w art. 6c ustawy o zmianie ustawy, o której mowa wyżej.

Obowiązek wystawienia świadectwa jakości spoczywa na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu paliwa stałe w chwili, gdy oferuje do sprzedaży paliwa stałe, które, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania, są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wystawić świadectwo jakości dla partii paliwa, którą oferuje do sprzedaży, a następnie ma obowiązek przekazywać kopie tego świadectwa potwierdzone za zgodność z oryginałem każdemu nabywającemu paliwa stałe. Powyższa zmiana wprowadziła system kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe nie wystawia dokumentu potwierdzającego wymagania jakościowe paliwa stałego określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych albo nie przekazuje podmiotom nabywającym paliwa stałe, zgodnie z ustawą kopii świadectw jakości paliw stałych potwierdzonych za zgodność z oryginałem. Wysokość kar pieniężnych wymierzanych przez wojewódzkiego inspektora w tych przypadkach wynosi od 10 tys. do 100 tys. w zależności od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Realizując całoroczny plan kontroli Inspekcji Handlowej na 2020 r., zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, jako Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, kontynuowano kontrole jakości paliw stałych w oparciu o ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Program kontroli jakości paliw stałych dotyczył kontroli paliw stałych, które zgodnie z przepisami ustawy są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, w zakresie: jakości paliw stałych u przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa stałe, wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), jakości paliw stałych u przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa stałe oraz wymagań wynikających z dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadectwa jakości), przestrzegania przez przedsiębiorców wprowadzających paliwa stałe do obrotu obowiązku wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadectwa jakości) oraz przekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W toku kontroli sprawdzane są także obowiązki wynikające z art. 6 c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. czy przedsiębiorcy przechowują kopie świadectw jakości wystawionych na rzecz podmiotów nabywających paliwo stałe przez okres 2 lat od dnia ich wystawienia. W związku z ujawnionymi

uchybień, kontrolowanych przedsiębiorców pouczano o obowiązujących w tym zakresie przepisach. Sposób archiwizacji oraz prawidłowość sporządzania świadectw jakości paliw stałych została poprawiona i dostosowana przez kontrolowanych przedsiębiorców do obowiązujących wymogów prawnych. W wielu przypadkach stwierdzono, iż przedsiębiorcy nie wystawiali i nie przekazywali podmiotom nabywającym paliwa stałe świadectw jakości paliw stałych, zgodnie z zapisem art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – w stosunku do tych podmiotów zostały wszczęte postępowania administracyjne. Ponadto wszystkie te podmioty podjęły w toku kontroli stosowne działania eliminujące powyższe nieprawidłowości.

Przeprowadzone w 2020 r. w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw kontrole jakości paliw potwierdziły, że wskazane są dalsze systematyczne kontrole tego sektora rynku. Szczegółowe dane z tej tematyki zostały zawarte w odrębnym sprawozdaniu pt. „Sprawozdanie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z kontroli jakości paliw realizowanych w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Stałych w roku 2020 na terenie województwa dolnośląskiego” (w załączeniu).

3. Kontrola legalności i rzetelności obrotu produktami i świadczenia usług:

- Kontrole artykułów rolno-spożywczych:

W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L. 31, z 01/02/2002, s. 1 ze zm.) ustanowiono podstawowe przepisy mające na celu zapewnienie efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów spożywczych oraz zapobieganie oszukańczym praktykom lub innym praktykom mogącym wprowadzać konsumentów w błąd. Zgodnie z tym rozporządzeniem podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze muszą na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą zapewnić zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności oraz kontrolować przestrzeganie tych wymogów, natomiast Inspekcja Handlowa sprawująca nadzór nad jakością środków spożywczych w obrocie detalicznym,

kontroluje przestrzeganie tych obowiązków i w razie naruszenia prawa żywnościowego stosuje odpowiednie środki i kary, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kontrole urzędowe przeprowadzane obecnie przez Inspekcję Handlową odbywają się na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (WE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005, i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. U. UE L 95 z 7.4.2017 s.1), zarówno według krajowych jak i unijnych programów kontroli. Działania Inspekcji Handlowej koncentrowały się na realizacji celów zawartych w obydwu dokumentach oraz kontroli środków spożywczych pod kątem spełniania obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18 ze zm.) i objęły następujące zagadnienia:

1. Kontrola środków spożywczych oferowanych luzem (mięsa oznakowanego jako pochodzącego z Polski, surowe wyroby mięsne i wędliny, pieczywo, ciasta).
2. Kontrola jakości handlowej mięsa i surowych wyrobów mięsnych oraz przetworów mięsnych.
3. Kontrola jakości handlowej dań oferowanych w opakowaniach gotowych do spożycia bezpośrednio lub po podgrzaniu (sałatki na zimno, dania typu lunch, obiadowe, mięsne, bezmięsne).

4. Kontrola jakości i prawidłowości oznakowania świeżych owoców i warzyw w szczególności z uwzględnieniem oznakowania krajem pochodzenia (świeże owoce i warzywa oraz ziemniaki deklarowane w miejscu sprzedaży jako polskie).
5. Kontrola prawidłowości funkcjonowania placówek należących do sieci gastronomicznych oferujących potrawy typu fast – food (pizze, kebaby, hamburgery, cheesburgery, dania drobiowe, rybne, sałatki i inne potrawy fast – food).
6. Kontrola legalności i rzetelności działania pomiotów w zakresie sprzedaży towarów (żywnościowych i nieżywnościowych) na odległość.
7. Kontrola legalności i rzetelności działania placówek gastronomicznych działających w miejscowościach o nasilonym ruchu turystycznym w sezonie letniego wypoczynku.
8. Kontrola legalności i rzetelności działania placówek handlowych działających w miejscowościach o nasilonym ruchu turystycznym w sezonie letniego wypoczynku.

W pierwszej połowie roku 2020 współpracowano ze służbami nadzoru sanitarnego w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF).

W dniu 21 lutego 2020 r. została opublikowana ustawa z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 285), która sformułowała terminy, zasady i tryb realizacji tzw. „małej fuzji”, polegającej na powierzeniu dotychczasowych zadań Inspekcji Handlowej w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno – spożywczych w handlu detalicznym – Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych. Z założenia, celem tego przedsięwzięcia ma być zwiększenie efektywności systemu urzędowej kontroli żywności w Polsce poprzez m.in. szybsze eliminowanie produktów o jakości niezgodnej z wymaganiami przez jeden podmiot kontrolny obejmujący tzw. obrót „od producenta o stołu”. Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych została powierzona także kontrola żywności w restauracjach i działalności cateringowej. Na mocy tej ustawy z dniem 1 lipca 2020 r. nastąpiło przejście przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych wierzytelności i zobowiązań, postępowań niezakończonych decyzją ostateczną, akt spraw niezakończonych związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.

- Kontrola artykułów nieżywnościowych i usług:

1. Kontrola legalności i rzetelności przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie gospodarki nieruchomościami.
2. Kontrola prawidłowości obrotu akumulatorami samochodowymi i bateriami.
3. Kontrola prawidłowości oznakowania i obrotu kosmetykami.
4. Kontrola prawidłowości oznakowania opakowań jednostkowych produktów biobójczych i wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych w sprzedaży hurtowej i detalicznej.
5. Kontrola legalności i rzetelności działania placówek handlowych i gastronomicznych działających w miejscowościach o nasilonym ruchu turystycznym w sezonie letniego wypoczynku, m.in. pod kątem sprawdzenia przestrzegania przepisów w zakresie cen, legalizacji narzędzi pomiarowych, zezwoleń na sprzedaż alkoholu (wyroby tytoniowe, środki spożywcze – nie objęte prawem żywnościowym).
6. Kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców w zakresie świadczenia usług gastronomicznych kuchni zagranicznych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen oferowanych do sprzedaży środków spożywczych.
7. Kontrola przestrzegania przepisów o informowaniu o cenach i promocjach przedsięwzięczych w sieciach handlowych (Black Friday, Cyber Monday).
8. Kontrola prawidłowości oznakowania substancji chemicznych i mieszanin niebezpiecznych (różnego rodzaju mieszaniny niebezpieczne, w tym zimowe płyny i koncentraty do spryskiwaczy samochodowych oraz płyny do chłodziw samochodowych).
9. Kontrola legalności i rzetelności przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie sal zabaw, parków trampolin i innych.
10. Kontrola legalności i rzetelności działania podmiotów w zakresie sprzedaży towarów (żywnościowych i nieżywnościowych) na odległość.
11. Kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1893).
12. Kontrola legalności i rzetelności przedsiębiorców świadczących usługi rekreacyjne (w plenerze) w miejscowościach wypoczynkowych (parki linowe, skoki na bungee, ścianki wspinaczkowe).

13. Kontrola farb i lakierów zawierających lotne związki organiczne (farby do użytku wewnątrz budynków, farby do gruntowania).
14. Kontrola produktów włókienniczych.
15. Kontrola wyrobów pod względem zawartości niektórych substancji chemicznych.
16. Kontrola kotłów na paliwo stałe o mocy nominalnej do 500 kW w zakresie wymagań ustawy – Prawo ochrony środowiska.
17. Kontrola prawidłowości przekazywania przez przedsiębiorców informacji o cenach towarów i usług.
18. Kontrola prawidłowości oznakowania opakowań jednostkowych produktów biobójczych i wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych w sprzedaży hurtowej i detalicznej (projekt unijny – kontrole w zakresie wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych w sprzedaży hurtowej i detalicznej).

W celu usprawnienia wzajemnej współpracy pomiędzy administracjami państw członkowskich w procesie wdrażania i stosowania przepisów dyrektyw rynku wewnętrznego UE Inspekcja Handlowa uczestniczy w systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym – IMI (przeznaczony na potrzeby dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych), służącym do wymiany informacji o usługodawcach i ich działalności.

Działalność Inspekcji Handlowej przejawia się także udziałem w prowadzeniu portalu informacyjnego – RIPE, dotyczącego egzekwowania przepisów nałożonych rozporządzeniem REACH – rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów, utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dziennik Urzędowy UE L 396 z 30.12.2006 r. oraz sprostowanie w Dzienniku Urzędowym UE L 136 z 29.5.2007 r.) i CLP – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dziennik Urzędowy UE L 353/1 z 31.12.2008 r.).

W roku 2020 kontynuowane były kontrole wprowadzonych do obrotu kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW. Celem tych kontroli było sprawdzenie czy kotły spełniają wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe (Dz. U. z 2017 r., poz. 1690 ze zm.), w szczególności czy kocioł posiada dokumentację techniczną oraz czy dokumentacja ta potwierdza, że kocioł spełnia wymagania dla kotłów w zakresie granicznych wartości emisji paliw oraz granicznych wartości sprawności cieplnej, określonej w załączniku do ww. rozporządzenia. Analizie, w toku kontroli, podlega dokumentacja techniczna oraz dokonywane są oględziny kotłów pod kątem: czy w wyrobach z zamontowanym automatycznym sposobem zasilania paliwem stałym nie został zamontowany, niezgodnie z ww. rozporządzeniem, element konstrukcyjny pozwalający na ręczne zasilanie; czy kotły z systemem oczyszczania spalin stanowiącym integralną całość konstrukcyjną, posiadają badania dopuszczające kocioł do obrotu i użytkowania; czy instrukcje obsługi oraz tabliczki znamionowe kotłów zawierają informacje o rodzaju i parametrach jakościowych paliwa stałego zalecanego przez producenta; czy w przypadku kotłów wielopaleniskowych oraz kotłów przeznaczonych do zasilania więcej niż jednym rodzajem paliwa stałego, w dokumentacji jest potwierdzenie, że spełniają one wymagania w zakresie granicznych wartości emisji oraz granicznych wartości sprawności cieplnej dla wszystkich rodzajów palenisk oraz paliw stałych zleconych przez producenta.

W przypadku stwierdzenia, że kocioł na paliwo stałe nie spełnia wymagań wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakładał na przedsiębiorcę, na podstawie art. 321 k ust. 1 w związku z art. 171 ustawy – Prawo ochrony środowiska, administracyjną karę pieniężną (również w przypadku niespełniania wymagań o których mowa w ww. rozporządzeniu). Kara pieniężna wynosi do 5% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, jednak nie mniej niż 10 000zł i nakładana jest w drodze decyzji administracyjnej.

W ramach działalności kontrolnej w ww. dziedzinie Inspekcja Handlowa korzysta z systemu CRAWLER, służącego do badania w sposób zautomatyzowany zawartości witryn internetowych (np. portali aukcyjnych) pod kątem zamieszczania na nich ofert sprzedaży kotłów niespełniających norm emisyjnych, określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe wraz ze wskazaniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu kotły niezgodne z przepisami prawa. Zakres oceny dokonywanej przez inspektorów obejmuje również przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1187 z dnia 27 kwietnia 2015 r. uzupełniającego

dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwo stałe i zestawów zawierających kocioł na paliwo stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne, obejmujące obowiązki dostawców, dystrybutorów oraz informacje, które powinny być podawane w przypadku sprzedaży, wypożyczania lub sprzedaży ratalnej przez Internet. W przypadku stwierdzenia przez inspektorów niezgodności, takich jak np. nieprawidłowo uwidocznionej etykiety energetycznej lub brak uwidocznionej etykiety energetycznej, albo brak dołączonej karty produktu tutejszy organ może zastosować w szczególności środki miękkie (pismo) lub kontrolę. W takich przypadkach przedsiębiorca (o ile zaistnieje możliwość znalezienia odpowiedzialnego za produkt przedsiębiorcy) informowany jest także o naruszeniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 378) przewidującej w art. 17 ust. 1 możliwość nałożenia kary pieniężnej przez właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, której podstawą obliczenia jest kwota stanowiąca przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej ogłoszone w Komunikacie Prezesa GUS za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

Inne kontrole:

W 2020 r. Inspekcja Handlowa objęła również kontrolą produkty, pod względem zgodności z deklarowaną przez producentów szczegółową charakterystyką, a także z informacjami zamieszczonymi na opakowaniach jednostkowych lub reklamach. W toku każdej kontroli sprawdzano także oznakowanie produktów czy spełnia wymagania określone prawem oraz czy nie wprowadza konsumentów w błąd. Przy doborze tematów kontroli uwzględniono obszary, w których występują największe zagrożenia naruszeń interesów konsumentów, takie jak: nieuczciwa promocja produktów, fałszowanie żywności, niewłaściwa informacja o towarach i ich cenach oraz inne praktyki naruszające interesy konsumentów.

W roku 2020 r. tutejszy Inspektorat prowadził także działania w formie kontroli własnych oraz interwencyjnych, w oparciu o skargi uzyskiwane od konsumentów i przedsiębiorców oraz w oparciu o informacje otrzymywane z pozostałych organów nadzoru rynku i organizacji konsumenckich. Kontynuowano kontrole prawidłowości funkcjonowania placówek handlowych, w szczególności w zakresie:

- uwidaczniania cen i innych informacji przewidzianych przepisami,

- warunków przechowywania środków spożywczych,
- rzetelności obsługi nabywców poprzez dokonywanie zakupu kontrolnego (art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r, poz. 1706),
- prawidłowości przechowywania i przestrzegania terminów przydatności do spożycia i dat minimalnej trwałości artykułów rolno – spożywczych wprowadzonych do obrotu na obszarze wiejskim i na targowiskach,
- realizacji przez przedsiębiorców obowiązku zamieszczenia na stacjach paliw czytelnych informacji dot. zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach określonego w art. 9a i 9b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 133),
- legalności działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorców prowadzących obrót paliwami w zakresie posiadania koncesji na obrót paliwami,
- legalności i rzetelności prowadzenia sprzedaży opału w zakresie przestrzegania obowiązków uwidaczniania cen,
- rzetelności działania przedsiębiorców świadczących usługi przewozu taksówkami osobowymi,
- przestrzegania terminów przydatności do spożycia i dat minimalnej trwałości artykułów rolno – spożywczych wprowadzonych do obrotu,
- uwidaczniania wywieszek o szkodliwości spożywania alkoholu,
- naruszenia przepisów o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- nierzetelne oznaczenie kotłów grzewczych na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW,
- niespełniania wymogów bezpieczeństwa przez krzesła ogrodowe,
- niespełniania wymogów bezpieczeństwa przez zjeżdżalnię rurową dla dzieci na placu zabaw Kinderplaneta,

- niezgodność składu potrawy z deklaracją (podmiana gatunkowa),
- niespełniania wymagań przez maski ochronne,
- nieprawidłowości, dotyczące braku parametrów paliwa w wystawianym świadectwie jakości,
- realizacji przez przedsiębiorców obowiązków wystawiania świadectw jakości paliw stałych i przekazywania nabywcom ich kopii oraz ich archiwizowania,
- nieprawidłowości konstrukcyjne lampy z czujnikiem,
- nieprawidłowości w oznakowaniu kuchenki gazowej,
- niespełniania normy przez fotelik rowerowy dla dzieci,
- niespełniania wymagań przez grill ogrodowy,
- rozbieżności składu surowcowego wyrobu włókienniczego z deklarowanym na etykiecie,
- wystawiania przez przedsiębiorców druków, dotyczących potwierdzenie pobrania opłaty depozytowej niezgodnie z wzorem rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej i dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 811) - sprzedaż akumulatorów samochodowych,
- nieprawidłowości w oznakowaniu wyrobów kosmetycznych,
- niespełniania wymagań w zakresie sprzętu elektrycznego (ładowarki, zasilacze),
- pobierania tzw. „opłaty covidowej”.

W toku kontroli prawidłowości świadczenia usług sprawdzano jakość i rzetelność ich wykonania przez usługodawcę, a także analizowano umowy, czy nie zawierają niedozwolonych klauzul i warunków ograniczających prawa konsumenta. W przypadku podejrzenia stosowania czynów nieuczciwej konkurencji naruszających interesy konsumentów oraz ujawnienia stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych naruszających zbiorowe interesy konsumentów sprawy były kierowane do Prezesa UOKiK, jako organu właściwego.

Działalność w zakresie postępowania w ramach pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (ADR), stałego sądu polubownego i poradnictwa konsumenckiego:

W 2020 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej we Wrocławiu niósł pomoc konsumentom przy rozwiązywaniu sporów z przedsiębiorcami i rozpatrzył we własnym zakresie 474 sprawy.

W roku 2020 r. w podziale na tematykę załatwiono we własnym zakresie następujące ilości wniosków i informacji: artykuły przemysłowe – 396, produkty spożywcze – 8, usługi – 70.

Szczegółowy zakres tematyczny wniosków od konsumentów przedstawiał się następująco: w grupie art. przemysłowych - najczęściej kwestionowano jakość odzieży, mebli, sprzętu RTV i AGD, sprzętu komputerowego oraz innych, w grupie art. spożywczych - konsumenci kwestionowali głównie wyroby alkoholowe oraz innych, w grupie usług – najczęściej kwestionowali jakość wykonanych usług remontowo – budowlanych, pralniczych oraz motoryzacyjnych.

Wpływające do tutejszego Inspektoratu wnioski od konsumentów rozpatrywane były w formie postępowań koncyliacyjnych prowadzonych w ramach pozasądowego rozwiązywania sporów - ADR. Postępowanie ADR przeprowadzono w przypadku 418 wnioskach, czynności kontrolne w przypadku 376 informacjach, w 58 przypadkach podania załatwiono w inny sposób.

Postępowanie ADR prowadzone było w przypadku sporów wynikłych na gruncie kodeksu cywilnego oraz umów zawieranych na odległość i poza lokalem oraz dotyczących niewłaściwej jakości towarów i usług.

Postępowanie kontrolne, dotyczyło głównie artykułów spożywczych zaś w przypadku art. przemysłowych podejmowano kontrole, kiedy skarżący kwestionowali naruszenie przepisów i zasad obrotu handlowego lub kwestionowali jakość paliw czy też bezpieczeństwo wyrobów.

Stały Sąd Polubowny:

Liczba wniosków złożonych do Stałego Sądu Polubownego w 2020 r. wyniosła 38. Łączna wartość roszczeń stanowiła kwotę 153142,00 zł. Wnioski dotyczyły:

- sprzętu RTV i AGD – 6 wniosków,

- sprzętu elektronicznego – 4 wnioski,
- odzieży – 3 wnioski,
- obuwia - 14 wniosków,
- innych – 5 wniosków,
- usług edukacyjnych – 1 wniosek,
- usług remontowo-budowlanych - 1 wniosek,
- usług naprawiania samochodów i innych pojazdów – 1 wniosek
- usług innych – 3 wniosków.

W omawianym okresie 19 przedsiębiorców nie wyraziło zgody na rozpatrzenie spraw przez sąd polubowny, odmawiając zapisu na Sąd, natomiast 7 przedsiębiorców nie odpowiedziało na propozycję zapisu na sąd polubowny, zachowując milczenie. Z powodu braku właściwości rzeczowej Sądu 1 wniosek pozostawiono bez dalszego biegu. Strony postępowań zawarły łącznie 6 ugód, w tym 4 - przed Sądem, a pozostałe 2 – w postępowaniu wstępnym. Sąd wydał łącznie 4 wyroki zasądzające. W toku pozostaje obecnie 7 spraw, które wpłynęły do Sądu i dotychczas nie zakończyły się. Jednocześnie Sąd rozpatrzył w minionym roku 9 spraw (poprzez wydanie 2 wyroków zasądzających, 2 ugód, 2 przypadków pozostawienia wniosków bez rozpatrzenia z uwagi na milczenie stron, 3 postanowienia o zwrocie wniosku z racji braku zgody na rozpatrzenie sprawy przez sąd polubowny), które wpłynęły w 2019 r. i pozostały do rozpatrzenia w omawianym okresie sprawozdawczym.

Poradnictwo konsumenckie:

Sieć poradnictwa konsumenckiego obejmuje teren działania Inspektoratu (Wrocław oraz Delegatury w Legnicy, Jeleniej Górze i Wałbrzychu) i umożliwia konsumentom oraz przedsiębiorcom uzyskanie informacji o obowiązujących przepisach w zakresie reklamacji i obrotu handlowego. Porady i instruktaże udzielane są bezpośrednio, telefonicznie oraz pisemnie.

W 2019 roku udzielono ogółem 5269 porad i instruktaży, z czego:

- konsumentom – 4318,
- przedsiębiorcom – 951.

Problematyka porad, dotyczyła przede wszystkim gwarancji, rękojmi (3368), a także innych zagadnień (1901).

W 2020 r. tutejszy Inspektorat prowadził bieżące poradnictwo i działalność edukacyjno-informacyjną w zakresie obowiązujących ustaw i innych przepisów regulujących obrót towarowy. W ramach realizacji zadań współpracowano z innymi organami kontrolnymi działającymi na terenie województwa dolnośląskiego.

Wybrane dane statystyczne dotyczące przeprowadzonych kontroli:

Liczba przeprowadzonych kontroli ogółem –880, w tym w obszarze:

- nadzoru rynku –77 kontroli,
- ogólnego bezpieczeństwa produktów – 40 kontroli,
- artykułów rolno – spożywczych – 136 kontroli,
- artykułów nieżywnościowych – 145 kontroli,
- paliw – 172 kontrole,
- usług – 36 kontroli,
- innych kontroli - 383 kontrole.

Sprawy o wykroczenia:

- liczba wniosków o ukaranie ogółem – 6;
- liczba nałożonych mandatów karnych – 42;
- wartość grzywien nałożonych w drodze mandatu – 7,15 tys. zł;
- kwota grzywien orzeczonych przez sądy - 1,50 tys. zł.

W 29 przypadkach wobec sprawców wykroczeń na zasadzie art. 41 kw odstąpiono od ich ukarania poprzestając na pouczeniu.

Liczba zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa skierowanych do organów ścigania – 6.

W 2020 r. wydano łącznie 228 decyzji administracyjnych. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ma umocowanie do wydawania rozstrzygnięć w formie decyzji administracyjnych, w szczególności, na podstawie następujących przepisów prawa:

- art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) polegających na wycofaniu z obrotu produktów lub niezwłocznym usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa,
- art. 18 a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) polegających na zakazie dalszego przekazywania substancji, jej mieszaniny lub wyrobu z uwagi na przekroczenie ich dopuszczalnych zawartości

określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 2289),

- art. 40 k ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019, poz. 155 ze zm.) polegających na zakazie udostępniania wyrobu niespełniającego zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań, przez okres nie dłuższy niż 2 miesiące (w przypadku wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami okres obowiązywania zakazu może zostać przedłużony do czasu zakończenia tego postępowania, w przypadku gdy organ nadzoru stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, wydaje decyzję o umorzeniu postępowania),
- art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 544), polegających na zakazie udostępniania na okres nie dłuższy niż 3 miesiące wyrobów niespełniających wymagań lub stwarzających zagrożenie,
- art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 ze zm.) zobowiązujących kontrolowanego do uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w wyniku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji,
- art. 40 j ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019, poz. 155) zobowiązujących osoby, które wprowadziły wyrób do obrotu lub oddały do użytku do poniesienia opłat związanych z badaniami tych wyrobów w przypadku niespełniania zasadniczych lub szczegółowych wymagań,
- art. 140 m ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 1990) nakładających karę pieniężną z tytułu wprowadzenia do obrotu wyrobów bez potwierdzenia spełniania wymagań technicznych, tj. posiadania odpowiedniego świadectwa homologacji,
- art. 56 ust. 1 pkt 10 c lub ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 542) wymierzających karę pieniężną za niewykonanie obowiązku pobrania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, lub przekazywania przez sprzedawców prowadzących jednostkę handlu detalicznego i sprzedających produkty w opakowaniach użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu,

- zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi albo znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,
- art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1030) wymierzających administracyjną karę pieniężną w związku z niedopełnieniem obowiązków umieszczenia na udostępnionych opraw oświetleniowych w punkcie sprzedaży etykiet efektywności energetycznej,
 - art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 178) nakładających karę pieniężną w związku z niewykonaniem obowiązku uwidocznienia ceny oraz ceny jednostkowej towaru (usługi),
 - art. 35 a pkt 9 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) wymierzających karę pieniężną w związku z niewykonaniem przez przedsiębiorców w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych , tj. świadectwa jakości, wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym albo nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe,
 - art. 198 d ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 65) wymierzającej karę pieniężną przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z tytułu niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami,
 - art. 91 pkt 25 i 26 c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1893) wymierzających administracyjną karę pieniężną w związku z nieumieszczeniem w formie widocznych komunikatów przez przedsiębiorców w sposób umożliwiający zapoznanie się konsumentów, dotyczących nieodpłatnego odbioru w punkcie sprzedaży zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego tego samego rodzaju co sprzęt sprzedawany, nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu w miejscu dostarczenia nowego tego samego rodzaju (sprzedaż na odległość), obowiązków nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu o wymiarach zewnętrznych nieprzekraczających 25

cm bez konieczności zakupu nowego przez sprzedawców prowadzących jednostkę handlu detalicznego większą niż 400 m² oraz zawierających informacje o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,

- art. 321 k ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 ze zm.) wymierzających karę pieniężną w związku z niespełnieniem wymagań dla kotłów na paliwo stałe,
- art. 40 a ust. 1 pkt 3, 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 2178 ze zm.) wymierzających karę pieniężną w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułu rolno-spożywczego nieodpowiadającego jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych lub zafałszowanego (w wyniku tzw. „małej fuzji”: umocowanie do wydawania decyzji wygasło z dniem 1 lipca br.),
- 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 935) wymierzających karę pieniężną w związku z wprowadzające w błąd oznakowanie warzyw, polegające na podaniu w miejscu sprzedaży detalicznej nieprawdziwych danych o krajach pochodzenia (w wyniku tzw. „małej fuzji”: umocowanie do wydawania decyzji wygasło z dniem 1 lipca br.);

Łączna kwota administracyjnych kar pieniężnych nałożonych lub wymierzonych przez tutejszy organ w trybie decyzji wyniosła 386, 199 tys. zł.

W trybie art. 16 ust. 1 pkt 5 cyt. wyżej ustawy o Inspekcji Handlowej w toku kontroli wydano 199 żądań o usunięcie uchybień porządkowych i organizacyjnych.

W ramach współpracy z organami celnymi Inspekcja Handlowa wydała 133 opinie o produktach, dotyczących spełniania zasadniczych wymagań przez wyroby sprowadzane spoza Unii Europejskiej i ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz prawidłowości wprowadzania do obrotu wyrobów włókienniczych. Ścisła współpraca w omawianym zakresie umożliwia zatrzymanie na granicy wyrobów, które nie spełniają przepisów obowiązujących we Wspólnocie.

Realizując swoje zadania ustawowe w 2020 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej we Wrocławiu współpracował z licznymi instytucjami takimi jak: Urzędy Miar,

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcja Ochrony Środowiska, Inspekcja Farmaceutyczna, Stacje Sanitarne – Epidemiologiczne, Państwowa Inspekcja Pracy, Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Weterynaryjna, Urzędy Skarbowe, Urząd Kontroli Skarbowej, Izba Skarbowa, Urząd Kontroli Skarbowej, Urząd Komunikacji Elektronicznej, Prokuratura, Komisariaty Policji, Straż Miejska, Urzędy Miast i Gmin, Urząd Marszałkowski, Dolnośląski Urząd Wojewódzki.